

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท และทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม กับรูปแบบการสอนแบบบรรยายเป็นกรณีวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบมีสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทหลังการทดลอง (The Randomized Control-Group Posttest Only Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน (ENG 0102) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 34 หมู่เรียน จำนวนทั้งสิ้น 2,040 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน (ENG 0102) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2 หมู่เรียน กลุ่มทดลองจำนวน 48 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 47 คน รวม 95 คน โดยผู้วิจัยมีวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างพื้นฐานความรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน (ENG 0102) จำนวน 10 หมู่เรียน ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 60 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

2. คัดเลือกนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันจำนวน 2 หมู่เรียน จากจำนวนทั้งหมด 10 หมู่เรียน คือหมู่เรียนที่ 2, 8, 12, 13, 15, 16, 18, 21, 25 และ 29 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Anova) ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้ง 10 หมู่เรียนดังนี้ นักศึกษาหมู่เรียนที่ 2 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับหมู่เรียนที่ 8, 13, 15, 16, 18, 25, และ 29 นักศึกษาหมู่เรียนที่ 8 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับหมู่เรียนที่ 2, 12, 13, 15, 18, 21, และ 25 นักศึกษาหมู่เรียนที่ 12 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับหมู่เรียนที่ 8, 13, 15, 18 และ 21 นักศึกษาหมู่เรียนที่ 13 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับหมู่เรียนที่ 2, 8, 12, 15, 16, 18, 21 และ 25 นักศึกษาหมู่เรียนที่ 15 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับหมู่เรียนที่ 2, 8, 12, 15, 16, 18, 21 และ 25 นักศึกษาหมู่เรียนที่ 16 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับหมู่เรียนที่ 2, 13, 15, 18, 25 และ 29 นักศึกษาหมู่เรียนที่ 18 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับหมู่เรียนที่ 2, 8, 12, 15, 16, 18, 21 และ 25 นักศึกษาหมู่เรียนที่ 21 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับหมู่เรียนที่ 8, 12, 13, 15 และ 18 นักศึกษาหมู่เรียนที่ 25 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับหมู่เรียนที่ 2, 8, 13, 15, 16 และ 18 นักศึกษาหมู่เรียนที่ 29 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับหมู่เรียนที่ 2 และ 16 จากผลการวิเคราะห์ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่าง คือหมู่เรียนที่ 13 มีนักศึกษา จำนวน 48 คน และหมู่เรียนที่ 15 มีนักศึกษา จำนวน 47 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน 0.16 คะแนน

3. สุ่มกลุ่มนักศึกษาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการจับสลากได้นักศึกษาหมู่เรียนที่ 15 เป็นกลุ่มทดลอง สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาหมู่เรียนที่ 13 เป็นกลุ่มควบคุม สอนโดยใช้รูปแบบบรรยาย

4. นำคะแนนของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม มาจัดเรียงตามลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย

5. แบ่งกลุ่มนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม ออกเป็น 3 ประเภทตามระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบอิงกลุ่ม โดยกำหนดให้นักศึกษาที่ได้คะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุดลำดับที่ 1-12 จำนวน 12 คน เป็นนักศึกษาประเภทที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง นักศึกษาที่อยู่ในลำดับที่ 13- 36 จำนวน 24 คน เป็นนักศึกษาประเภทที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ปานกลาง และนักศึกษาที่อยู่ในลำดับที่ 37-48 จำนวน 12 คน เป็นนักศึกษาประเภทที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำ ผลจากการแบ่งแต่ละกลุ่มได้นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง ปานกลาง และต่ำ เป็นจำนวน 12, 24 และ 12 คน ตามลำดับ

6. แบ่งนักศึกษาในกลุ่มที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมทั้งหมด 48 คน เป็นกลุ่มย่อย ๆ 12 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกกลุ่มละ 4 คน กระจายไปตามระดับความสามารถในการอ่าน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูง 1 คน ซึ่งมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่าง 53-32 คะแนน ปานกลาง 2 คน ซึ่งมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่าง 32-22 คะแนน และต่ำ 1 คน ซึ่งมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่าง 22-13 คะแนน โดยแต่ละกลุ่มให้มีคะแนนทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเฉลี่ย 27-28 คะแนน เมื่อศึกษารวมตัวกันตามที่กำหนดแล้ว นักศึกษาแต่ละกลุ่มได้ตั้งชื่อกลุ่มของตนเองใหม่ดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 การจัดกลุ่มย่อยของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม

ลำดับที่	ชื่อกลุ่ม	ชื่อนักศึกษา	คะแนนการอ่าน ภาษาอังกฤษ	คะแนนเฉลี่ย ของกลุ่ม
1	FMNP	1. พิษิต 2. ธีรชัย 3. ทิพวรรณ 4. จิราพร	53 24 22 13	28
2	ดอกทานตะวัน	1. ปิยะธิดา 2. พรพรรณ 3. ศิริลักษณ์ 4. มिरันตรี	50 24 23 14	27.75
3	4สาวซ่า	1. ภักคินี 2. จิราพร 3. ยุวดี 4. กุ	46 27 23 16	28

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อกลุ่ม	ชื่อนักศึกษา	คะแนนการอ่าน ภาษาอังกฤษ	คะแนนเฉลี่ย ของกลุ่ม
4	Sophia	1. ชนุพล 2. วรวิทย์ 3. เบญจมาศ 4. นัฐภรณ์	44 27 23 16	27.75
5	หมาป่าสีขาว	1. วิไลพร 2. ภรณ์ทิพย์ 3. ศิริกานดา 4. จันทร์สุดา	37 29 26 17	27.25
6	อา-รัช-คี	1. จิราภรณ์ 2. จิตติมา 3. ชุรนนท์ 4. รัชดาวรรณ	36 29 26 18	27.25
7	Red Roses	1. จันทกัมภ์ 2. จุฬรัตน์ 3. สุนิสา 4. ดวงใจ	35 30 24 20	27.25
8	มาแรง	1. นุชชา 2. สุภาพร 3. รุ่งราตรี 4. พิมพ์	35 31 24 20	27.5
9	Kitty	1. มุกดา 2. กัญญา 3. นฤมล 4. ปาริชาติ	33 31 25 20	27.25

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อกลุ่ม	ชื่อนักศึกษา	คะแนนการอ่าน ภาษาอังกฤษ	คะแนนเฉลี่ย ของกลุ่ม
10	มค X	1. ลัดดาวัลย์ 2. ลักษณ์ขณา 3. วันเฉลิม 4. อรัญญา	33 31 25 21	27.5
11	คอกเคซี่	1. เมญูมาศ 2. ชรินทร์นีย์ 3. อริศรา 4. อัมพล	32 31 26 22	27.75
12	ท้อพีพี	1. จูติรัตน์ 2. พรทิพย์ 3. นิตยา 4. แสงเดือน	32 32 26 22	28

จากตาราง 3.1 จะเห็นได้ว่า กลุ่มย่อยในกลุ่มที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมทั้งหมดมีจำนวน 12 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มมีสมาชิกที่คัดกันตามความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 4 คน ประกอบด้วยนักศึกษาเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ทุกกลุ่มมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเฉลี่ยของกลุ่มอยู่ระหว่าง 27-28 คะแนน

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท และทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมกับรูปแบบการสอนแบบบรรยายเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบมีสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทหลังการทดลอง (The Randomized Control-Group Posttest Only Design) เพื่อวัดความสามารถในการเดาความหมายของ

คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเขียน (ENG 0102) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โดยผู้วิจัยคัดเลือกนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันจำนวน 2 หมู่เรียน และทำการสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองซึ่งสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม มีจำนวน 48 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่ต่างระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 3 ระดับ คือ สูง ปานกลาง และต่ำ และกลุ่มควบคุม มีจำนวน 47 คน สอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย เป็นเวลา 3 สัปดาห์ หลังจากนั้นทดสอบกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท จำนวน 60 ข้อ ใช้เวลาทดสอบ 1 ชั่วโมง แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที และแบบวัดทัศนคติต่อการเรียน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมของนักศึกษาที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที

กลุ่ม	ทดลอง	สอบหลังการทดลอง
ER	X	T ₂
CR	Y	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

ER	หมายถึง	กลุ่มทดลอง
CR	หมายถึง	กลุ่มควบคุม
X	หมายถึง	การทดลองโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมในการสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท
Y	หมายถึง	การใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยายในการสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท
T ₂	หมายถึง	การทดสอบหลังการทดลอง โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท จำนวน 60 ข้อ ใช้เวลาทดสอบ 1 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการสอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม แผนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย แบบทดสอบย่อยการเดา ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ ภาษาอังกฤษจากบริบท แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และแบบวัดทัศนคติต่อการสอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. แผนการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ (ENG 0102) เรื่องการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอ้างอิงเนื้อหาจากหน่วยที่ 3 ในเอกสารประกอบการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ (ENG 0102 English for Communication and Study Skills) ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร จัดทำโดยสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 4 แผน แผนที่ 1 จำนวน 2 คาบ แผนที่ 2 จำนวน 2 คาบ แผนที่ 3 จำนวน 2 คาบ และแผนที่ 4 จำนวน 3 คาบ คาบละ 50 นาที สำหรับใช้สอนกลุ่มทดลองเป็นเวลา 3 สัปดาห์

2. แผนการสอนแบบบรรยาย วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ (ENG 0102) เรื่อง การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอ้างอิงเนื้อหาจากหน่วยที่ 3 ในเอกสารประกอบการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ (ENG 0102 English for Communication and Study Skills) ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร จัดทำโดยสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 4 แผน แผนที่ 1 จำนวน 2 คาบ แผนที่ 2 จำนวน 2 คาบ แผนที่ 3 จำนวน 2 คาบ และแผนที่ 4 จำนวน 3 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้สอนกลุ่มควบคุมเป็นเวลา 3 สัปดาห์

3. แบบทดสอบย่อยการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบหลังการสอนแต่ละแผนการสอน จำนวน 4 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบฉบับละ 30 นาที เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการเรียนการเดาความหมาย คำศัพท์จากบริบทภาษาอังกฤษระหว่างนักศึกษาที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยายที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ

4. แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 60 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 60 นาที เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักศึกษาที่สอน โดยใช้รูปแบบประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย

5. แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยปรับจากแบบวัดทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของสุรภี ใจเที่ยง (2545) และแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษของสุจิตรา พลภาณุมาศ (2543) เพื่อใช้สอบถามกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบคำถามปลายปิด มีจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ตัวเลือก โดยมีขอบเขตในด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 สอบถามปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด

6. แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามนักศึกษาที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม หลังการทดลองเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ตัวเลือก โดยมีขอบเขตในด้านการเรียนรูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม จำนวน 10 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน (ENG 0102) เรื่องการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอ้างอิงเนื้อหาเนื้อหาหน่วยที่ 3 ในเอกสารประกอบการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน (ENG 0102 English for Communication and Study Skills) ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร จัดทำโดยสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เพื่อใช้สอนกลุ่มทดลอง ได้ดำเนินการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาวิธีจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จ เป็นทีม

1.2 ศึกษาวัตถุประสงค์ของการเรียน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะ การเรียน (15501021) เรื่อง การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท (Guessing the Meaning from Context Clues) ศึกษาเนื้อหาที่จะใช้ในการสอน หัวข้อที่จะใช้ในการสอนมีทั้งหมด 7 หัวข้อ ดังนี้

หัวข้อที่ 1 การใช้คำจำกัดความ หรือ นิยาม

หัวข้อที่ 2 การใช้การกล่าวซ้ำ

หัวข้อที่ 3 การยกตัวอย่าง

หัวข้อที่ 4 การใช้ข้อความแสดงเหตุและผล

หัวข้อที่ 5 การใช้ข้อความที่แสดงความขัดแย้งกัน

หัวข้อที่ 6 การใช้วลี หรือประโยคขยายความ

หัวข้อที่ 7 การใช้ประโยคหรือย่อหน้าประกอบ

1.3 ทำแผนการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม จำนวน 4 แผน แผนที่ 1 จำนวน 2 คาบ แผนที่ 2 จำนวน 2 คาบ แผนที่ 3 จำนวน 2 คาบ และแผนที่ 4 จำนวน 3 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาสอน 3 สัปดาห์ โดยแต่ละแผนจัดให้มีส่วนประกอบย่อย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ชี้นำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้วิจัยสอนนักศึกษาทั้งชั้น โดยผู้วิจัยมีการกล่าวนำ (Opening) ถึงเนื้อหาที่จะเรียน พร้อมทั้งยกตัวอย่างปัญหา เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาอยากเรียน และส่งเสริมให้นักศึกษา บิการพัฒนา (Development) ด้วยการทบทวนสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว

ส่วนที่ 2 ขั้นปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นที่ให้นักศึกษาลงมือฝึกด้วยตนเอง โดยได้รับการชี้แนะแนวทางในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ฝึกฝน การใช้ทักษะการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ตลอดจนตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียน

ส่วนที่ 3 ชี้นำไปใช้ (Production) เป็นขั้นที่นักศึกษาสามารถนำความรู้จากสิ่งที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้อย่างอิสระ มีการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างและแสดงถึงความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องรวมของทั้งบทเรียน ผู้วิจัยมอบหมายให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นทีม (Team Study) โดยศึกษาจากใบงานที่ผู้วิจัยได้เตรียมไว้ ซึ่งแต่ละทีมประกอบด้วยนักศึกษาที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ นักศึกษาจะร่วมกันศึกษา แก้ไขปัญหา และอภิปรายร่วมกัน เพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่ได้เรียนไปให้ดีขึ้น และนักศึกษาได้ทำแบบทดสอบย่อย (Quiz) เกี่ยวกับสิ่งที่เรียนไปแล้วเป็นรายบุคคลด้วย หลังจากนั้นจะมีการคิดคะแนนพื้นฐาน และ

คะแนนก้าวหน้าเพื่อนำมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม มีการให้รางวัล การชมเชย เพื่อสร้างความตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition)

1.4 นำแผนการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำแผนการสอน ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ (ENG 0102) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นหมู่เรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มทดลอง แล้วนำมาปรับปรุง

2. แผนการสอนแบบบรรยาย วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ (ENG 0102) เรื่อง การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ผู้วิจัยสร้างใบโพรบอ้างอิงเนื้อหาหน่วยที่ 3 ในเอกสารประกอบการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ (ENG 0102 English for Communication and Study Skills) ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร จัดทำใบโพรบวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เพื่อใช้สอนกลุ่มควบคุม ได้ดำเนินการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบบรรยาย

2.2 ศึกษาวัตถุประสงค์ของการเรียน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ (15501021) เรื่อง การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the Meaning from Context Clues) ศึกษาเนื้อหาที่จะใช้ในการสอน หัวข้อที่จะใช้ในการสอนมีทั้งหมด 7 หัวข้อ ซึ่งเป็นหัวข้อเดียวกับหัวข้อที่จะใช้สอนกลุ่มทดลอง

2.3 ทำแผนการสอนแบบบรรยาย จำนวน 4 แผน แผนที่ 1 จำนวน 2 คาบ แผนที่ 2 จำนวน 2 คาบ แผนที่ 3 จำนวน 2 คาบ และแผนที่ 4 จำนวน 3 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาสอน 3 สัปดาห์ โดยแต่ละแผนจัดให้มีส่วนประกอบย่อย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ชั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้วิจัยสอนนักศึกษาทั้งชั้นโดยมีการกล่าวนำ (Opening) ถึงเนื้อหาที่จะเรียน พร้อมทั้งยกตัวอย่างปัญหาเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาอยากเรียน และส่งเสริมให้นักศึกษามีการพัฒนา (Development) ด้วยการทบทวนสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว

ส่วนที่ 2 ชั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นที่ให้นักศึกษาลงมือฝึกด้วยตนเอง โดยชี้แนะแนวทางในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ฝึกฝนการใช้ทักษะการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

ส่วนที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production) เป็นขั้นที่นักศึกษาสามารถนำความรู้จากสิ่งที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้อย่างอิสระ โดยผู้วิจัยให้นักศึกษาแต่ละคนแสดงความคิดเห็นตอบคำถาม ทำแบบฝึกหัด และมีการทำแบบทดสอบย่อยเหมือนผู้เรียนในกลุ่มทดลอง

2.4 นำแผนการสอนแบบบรรยายที่ได้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแผนการสอนไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน (ENG 0102) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นหมู่เรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มควบคุม แล้วนำมาปรับปรุง

3. แบบทดสอบย่อยการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท จำนวน 4 ฉบับ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อใช้ทดสอบหลังการสอนแต่ละแผนการสอน และเพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการเรียนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทภาษาอังกฤษระหว่างนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย ที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ไปดำเนินการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาเนื้อหา

3.2 สร้างแบบทดสอบย่อยการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทภาษาอังกฤษเป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกราว 4 ฉบับ ฉบับละ 40 ข้อ

3.3 นำแบบทดสอบย่อยที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาวิชาและความสอดคล้องของวัตถุประสงค์แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแบบทดสอบย่อยที่ได้ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน (ENG 0102) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

3.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบย่อยการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) โดยมีค่าความเชื่อมั่นดังต่อไปนี้

แบบทดสอบย่อยการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ฉบับที่ 1 เรื่อง Definition and Restatement จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9287

แบบทดสอบย่อยการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ฉบับที่ 2 เรื่อง Examples and Cause and Effect จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8247

แบบทดสอบย่อยการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ฉบับที่ 3 เรื่อง Contrast and Modifiers จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8737

แบบทดสอบย่อยการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ฉบับที่ 4 เรื่อง Sentence and Paragraph จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8487

3.6 คัดเลือกข้อสอบซึ่งครอบคลุมเนื้อหา และวัตถุประสงค์ ฉบับละ 30 ข้อ

4. แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย ได้ดำเนินการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาเนื้อหา

4.2 สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีจำนวนทั้งหมด 80 ข้อ

4.3 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาวิชาและความสอดคล้องของวัตถุประสงค์แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.4 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ได้ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเขียน (ENIG 0102) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

4.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (a-coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9331

3.6 คัดเลือกข้อสอบซึ่งครอบคลุมเนื้อหา และวัตถุประสงค์ จำนวน 60 ข้อ

5. แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ปรับมาจากแบบวัดทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของสุรณี ใจเที่ยง (2545) และแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษของสุจิตรา พลภาณุมาศ (2543) เพื่อใช้สอบถามกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง ได้ดำเนินการสร้างดังนี้

5.1 ศึกษาค้นคว้าแบบวัดทัศนคติจากเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อนำมากำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการวางแผนสร้างแบบสอบถาม โดยเครื่องมือที่สร้างมี 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

แบบสอบถาม เป็นแบบคำถามแบบปลายปิด มีจำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2 สอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ท มี 5 ตัวเลือก โดยมีขอบเขตในด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 3 สอบถามปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด

5.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดทัศนคติจากเอกสารต่าง ๆ และดำเนินการสร้างแบบวัดทัศนคติที่ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัย นำไปปรับปรุงใหม่ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์

5.3 สร้างแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยปรับมาจากแบบวัดทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของสุรณี ใจเที่ยง (2545) และแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษของสุจิตรา พลภาณุมาศ (2543)

5.4 นำแบบวัดทัศนคติที่ปรับใหม่แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขข้อผิดพลาด แล้วนำมาปรับปรุงการใช้ภาษา ก่อนจะนำไปใช้ ซึ่งมีโครงสร้างของแบบวัดทัศนคติที่ลิเคอร์ทได้กำหนดค่าของระดับคะแนนแต่ละข้อดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีทัศนคติดีมาก / เห็นด้วยมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีทัศนคติดี / เห็นด้วยมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีทัศนคติปานกลาง / เห็นด้วย

คะแนน 2 หมายถึง มีทัศนคติไม่ดี / เห็นด้วยน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีทัศนคติไม่ดีที่สุด / เห็นด้วยน้อยที่สุด

5.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และทักษะการเรียน (ENG 0102) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มเพื่อดูความเที่ยงตรงสามารถวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

5.6 ปรับปรุงแบบสอบถาม แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังจากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดทัศนคติของนักศึกษาไปหาค่าเฉลี่ยแล้วไปเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่มดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 102-103)

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ
4.51 - 5.00	มีทัศนคติดีมากที่สุด / เห็นด้วยมากที่สุด
3.51 - 4.50	มีทัศนคติดีมาก / เห็นด้วยมาก
2.51 - 3.50	มีทัศนคติปานกลาง / เห็นด้วย

1.51 – 2.50	มีทัศนคติไม่ดี / เห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.50	มีทัศนคติไม่ดีที่สุด / เห็นด้วยน้อยที่สุด

6. แบบวัดทัศนคติต่อการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม หลังการทดลอง ได้ดำเนินการดังนี้

6.1 ศึกษาค้นคว้าแบบวัดทัศนคติจากเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม เพื่อนำมากำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการวางแผนสร้างแบบสอบถาม โดยเครื่องมือที่สร้างมี 1 ตอนคือ สอบถามทัศนคติต่อครูสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม

6.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดทัศนคติจากเอกสารต่าง ๆ และดำเนินการสร้างแบบวัดทัศนคติที่ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัย นำไปปรับปรุงใหม่ให้ครอบคลุมเนื้อหาประสงค์

6.3 เมื่อศึกษาและค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยจึงสร้างแบบวัดทัศนคติต่อการสอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ตัวเลือก โดยมีขอบเขตในการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม จำนวน 10 ข้อ

6.4 นำแบบวัดทัศนคติที่ปรับใหม่แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงการใช้ภาษาก่อนจะนำไปใช้ ซึ่งมีโครงสร้างของแบบวัดทัศนคติที่ลิเคอร์ทได้กำหนดค่าของระดับคะแนนแต่ละข้อดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง มีทัศนคติดีมาก / เห็นด้วยมากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง มีทัศนคติดี / เห็นด้วยมาก
- คะแนน 3 หมายถึง มีทัศนคติปานกลาง / เห็นด้วย
- คะแนน 2 หมายถึง มีทัศนคติไม่ดี / เห็นด้วยน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง มีทัศนคติไม่ดีที่สุด / เห็นด้วยน้อยที่สุด

6.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ (ENG 0102) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1 หมู่เรียน ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อดูความเที่ยงตรงสามารถวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

6.6 ปรับปรุงแบบสอบถาม แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม หลังจากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทำ แบบวัดทัศนคติของนักศึกษาไปหาค่าเฉลี่ย แล้วไปเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่มดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 102-103)

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ
4.51 - 5.00	มีทัศนคติดีมากที่สุด / เห็นด้วยมากที่สุด
3.51 - 4.50	มีทัศนคติดีมาก / เห็นด้วยมาก
2.51 - 3.50	มีทัศนคติปานกลาง / เห็นด้วย
1.51 - 2.50	มีทัศนคติไม่ดี / เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.50	มีทัศนคติไม่ดีที่สุด / เห็นด้วยน้อยที่สุด

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยวิธีการหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) แบบทดสอบ เป็นการสอน และแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือไปให้ผู้ช่วยสาขาจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ภาษาและเนื้อหาเพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบ และสามารถวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการศึกษา แล้วนำมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบในการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเขียน (ENG 01๐2) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม จำนวน 60 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) พบว่าเครื่องมือต่าง ๆ มีความเชื่อมั่นดังนี้

แบบทดสอบย่อยการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ฉบับที่ 1 เรื่อง Definition and Restatement จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9287

แบบทดสอบย่อยการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ฉบับที่ 2 เรื่อง Examples and Cause and Effect จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8247

แบบทดสอบย่อยการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ฉบับที่ 3 เรื่อง Contrast and Modifiers จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8737

แบบทดสอบย่อยการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ฉบับที่ 4 เรื่อง Sentence and Paragraph จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8487

แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท จำนวน 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9331

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง มีวิธีการตรวจสอบ ติดตามความถูกต้อง และช่วงเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อขอความร่วมมือในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จาก คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเขียน (ENG 0102) จำนวน 10 หมู่เรียน และขอเชิญคณาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเขียน (ENG 0102) จำนวน 2 หมู่เรียน ในการทดลองสอนและเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ติดต่อระหว่างวันที่ 3-7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

2. ทำการสุ่มกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยผู้วิจัยทดสอบพื้นฐานความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเขียน (ENG 0102) จำนวน 10 หมู่เรียน ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 60 ข้อ จากนั้นคัดเลือกนักศึกษาที่มีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันจำนวน 2 หมู่เรียน จากจำนวน 10 หมู่เรียน และทำการสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้เป็นกลุ่มทดลองที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมและกลุ่มควบคุมที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย และแบ่งระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมออกเป็น 3 ระดับคือ สูง ปานกลาง ต่ำ ระหว่างวันที่ 10-13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

3. ทดสอบความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเขียน (ENG 0102) เรื่อง การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท จำนวน 60 ข้อ ใช้เวลาทดสอบ 1 ชั่วโมง ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบในวันที่ 18 และ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

4. ผู้วิจัยดำเนินการสอนทั้งสองกลุ่มในช่วงเวลาเดียวกัน 4 แผน สัปดาห์ละ 3 คาบ เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ ผู้วิจัยดำเนินการสอนระหว่างวันที่ 18 พฤศจิกายน-4 ธันวาคม พ.ศ. 2551 โดยได้ดำเนินการสอนดังนี้

กลุ่มทดลอง ใช้แผนการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม

4.1 ก่อนการสอนผู้วิจัยได้นำคะแนนของนักศึกษาในกลุ่มทดลอง จำนวน 48 คน ที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษมาจัดเรียงตามลำดับจากสูงไปต่ำ จากนั้นแบ่งนักศึกษาทั้งหมดออกเป็นกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่ม ประกอบด้วยสมาชิก 4 คน ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน แล้วจัดให้สมาชิกของแต่ละกลุ่มนั่งด้วยกัน

4.2 ดำเนินการสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 4 ชั้น คือ

4.2.1 ชั้นนำเสนอเนื้อหา ประกอบด้วยการนำเข้าสู่บทเรียน สอนเนื้อหาใหม่ และฝึกให้ทุกคนช่วยกันแก้ปัญหา ตอบคำถาม เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน

4.2.2 ชั้นเรียนเป็นกลุ่ม เป็นการมอบหมายงานให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มร่วมกัน ปฏิบัติ สมาชิกในกลุ่มปรึกษากัน แล้วรายงานกลับ ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

4.2.3 ชั้นทดสอบ หลังเสร็จสิ้นการสอนแต่ละแผน ผู้สอนให้นักศึกษาแยกกลุ่ม และให้แต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

4.2.4 ชั้นตระหนักในความสำเร็จของกลุ่ม ผู้วิจัยทำการประกาศแจ้งคะแนนพื้นฐาน คะแนนก้าวหน้าของแต่ละคน และคะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม หากกลุ่มใดได้คะแนนก้าวหน้าเฉลี่ยถึงเกณฑ์จะมีการแจกรางวัล

การคิดเกณฑ์คะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม

การคิดเกณฑ์คะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม โดยการนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบไปเทียบกับคะแนนพื้นฐานแล้วนักศึกษาก็จะได้คะแนนก้าวหน้าไปให้กลุ่ม ดังนี้

คะแนนที่ทำแบบทดสอบเทียบกับคะแนนพื้นฐาน	คะแนนก้าวหน้า
ต่ำกว่า 4 คะแนนลงไป	0
ต่ำกว่า 1-3 คะแนน	10
เท่ากับ – สูงกว่า 2 คะแนน	20
ตั้งแต่ 3 คะแนนขึ้นไป	30
ทำคะแนนได้ 28-30 คะแนน (ไม่คำนึงถึงคะแนนพื้นฐาน)	30

กลุ่มควบคุม ใช้แผนการสอนแบบบรรยาย โดยมีลำดับขั้นตอนการสอนคือ ผู้วิจัยสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท โดยการพูด บอกเล่า หรืออธิบายเนื้อหาหรือเรื่องราวต่าง ๆ ให้นักศึกษาฟัง นักศึกษาฟังเนื้อหา คิดตาม วิเคราะห์ จดจำเนื้อหา สาระ จดบันทึก และ ซักถาม หลังจากนั้นให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด หลังเสร็จสิ้นการสอนแต่ละแผน ผู้สอนให้นักศึกษาแยกกลุ่ม และให้แต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันที่ใช้ทดสอบกลุ่มทดลอง

5. หลังจากการสอนจบทั้ง 4 แผนการสอน ได้ทำการทดสอบ นักศึกษาทั้งสองกลุ่ม โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง นำมาจัดเรียงข้อใหม่ จำนวน 60 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที ผู้วิจัยทดสอบในวันที่ 2 และ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2551

6. นักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยปรับจากแบบวัดทัศนคติที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษของสุรณี ใจเที่ยง (2545) และแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวิชา ภาษาอังกฤษกับพื้นฐานภาษาอังกฤษของสุจิตรา พลภาณุมาศ (2543) ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ในวันที่ 9 และ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2551

7. นักศึกษากลุ่มทดลองทำแบบวัดทัศนคติต่อการสอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม ที่ผู้วิจัยได้สร้างโดยการศึกษาและค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบวัดทัศนคติต่อการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม ในวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2551

8. ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของการตอบแบบทดสอบและการตอบแบบสอบถามที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว นำมาลงรหัสข้อมูลแต่ละข้อ และทำการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำข้อมูลและคะแนนที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows Release 11.5.0 ในการวิเคราะห์ตามกรอบของเครื่องมือ ดังนี้

1. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (a-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
2. คัดเลือกนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันจำนวน 2 หมู่เรียน เพื่อเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 1 หมู่เรียน และเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 1 หมู่เรียน จากจำนวนทั้งหมด 10 หมู่เรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova)
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม กับรูปแบบการสอนแบบบรรยายโดยใช้ค่าที (t-test)
4. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการเรียนแบบบรรยาย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (\bar{SD})
5. ศึกษาทัศนคติต่อการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมของนักศึกษาที่สอนตามรูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (\bar{SD})